Hirmo andes öppetasid
Tundma meid, mei' rummalust,
Issa kombel näitsid hirmo,
Issa wisil andsid armo.

Nälja häddast wisid läbbi (1869)
Immelikko armuga.
Saatsid meile jälle abbi
Wiljalisse aastaga.
Oh! kes jouab Sind kül kita
Selle eest, et wötsid aita.

Laiale Sa lautasid
Omma helded rohked käed,
Nälja hädda kautasid,
Önnistasid meie tööd.
Oh! kes jouab Sind kül kita
Selle eest, et wötsid aita.

Olle siis ka eddespiddi
Ikka meile Jummalaks!
Kela kurjust, patto többe,
Jä meil' ikka aitajaks.
Kaitse Wenne-rigi ra'ad,
Önnista keik meie maad!

Igga seisust Önneandja!
Uel aastal önnista.
Olle meie hole kandja,
Mis on wigga — parranda.
Kaitse Keisrit rigi issa!
Kela sõdda, waeno kissa.

Sada kaugel rido, kärra,
Meie maast ja maiadest.
Kaddugo, kes kadde, ärra
Eesti nimmest, raiadest.
Önnista keik öppetajad,
Ma ja kohto wallitsejad.

Siggigo keik laste kolid
Lahkes armus löbbusast.
Siggigo ka laulo korid,
Eesti ilmas illusast.
Mis on pahha, jägo mahha,
Sest, et sedda Sa ei tahha.

Eesti wennad, andke kätte
Omma kät nüüd minnule,
Töutagem, wötkem ette,
Röömsast ue ello tee.

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1871, lk. 2